DE UITSLAG VAN ONZEN FOTOGRAFIEWEDSTRIJD

Wij hebben het genoegen onzen lezers op deze pagina den uitslag van onzen Foto-Wedstrijd mede te deelen, zooals deze door de jury is vastgesteld.

Dat deze beslissing langer op zich heeft doen wachten dan wij gedacht hadden, is voor het grootste gedeelte te wijten aan de inzenders zelf: aan een zoo groot aantal inzendingen als wij ontvingen, hadden wij niet durven denken, al lag het succes van den jongsten wedstrijd nog versch in ons geheugen. Ook het gehalte der inzendingen was veel beter dan den vorigen keer, wat de taak der jury niet weinig bemoeilijkte. Maar hoe zwaar deze arbeid was, kunnen onze lezers zelf zien, bij het beschouwen der op pagina 12 en 13 gereproduceerde en bekroonde inzendingen. Dit zijn echter nog niet *alle* foto's, welke een prijs verwierven; plaatsruimte belette ons er meerdere op te nemen. In een volgend nummer hopen wij evenwel de overige te plaatsen.

Hieronder vinden de gelukkige inzenders (-sters) hun namen met de hun toegekende prijzen vermeld.

Hun foto's blijven, met het reproductierecht, het eigendom van onzen uitgever.

De inzenders, wier werk niet is bekroond kunnen worden, ontvingen hun foto's reeds terug of zullen deze een dezer dagen terug ontvangen.

Dat hun geen prijs kon worden toegekend, ligt niet zoozeer aan *hun* foto's als aan het feit, dat andere inzendingen *nog* beter waren.

Daarom: niet versagen, doch volhouden. Een volgend maal *nog* beter.

En nu de uitslag, die luidt als volgt:

P. KLIJNGELD. „EZELTJERIJDEN." Rotterdam.

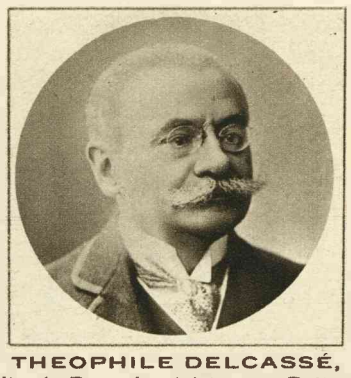
J. G. J. Veldman, Tilburg	1e prijs	f 25.—
W. J. van 't Pad, Den Haag	2e „	- 15.—
R. Cockx, Roosendaal	3e „	- 10.—
Irma v. Loon, Steenbergen	„Panoramaprijs"	- 10.—
J. Bouman, Amsterdam	4e prijs	- 5.—
I. E. M. Simons, Den Haag	4e „	- 5.—
A. van Rooyen, Alfen a. d. Rijn	4e „	- 5.—
T. Backer, Nijmegen	5e „	- 3.—
M. Koch, Roermond	5e „	- 3.—
André Loyens, Breda	5e „	- 3.—
Alex. Rofezza, Den Haag	5e „	- 3.—
Mevr. M. Smeele, Den Haag	5e „	- 3.—

TROOSTPRIJZEN (een fraai boekwerk) aan:

A. van Broek, Schiedam.
H. den Drijver, Den Haag.
Faubel, Den Haag.
G. Herwig Amsterdam.
K. Hoogeboom, Haarlem.
G. Kemeling, Den Haag.
P. Klijngeld, Rotterdam.
Ter Poorten, Den Helder.
Mevr. Paul Tilmam, Den Bosch.
Wijnand Goyarts, Tilburg.

EEN AANVAL.
Italiaansche infanteristen ondernemen een stormloop op een vijandelijke stelling. *(V.F.B.)*

THEOPHILE DELCASSÉ,
die als Fransch minister van Buitenlandsche Zaken is afgetreden.

ZINKEN MUNTEN.
Inplaats van brons en zilver geld, waarvoor het materiaal ontbreekt, worden thans in België zinken munten in omloop gebracht, zooals ze hierboven zijn afgebeeld. *(V.F.B.)*

EEN VERLATEN STELLING.
Foto van een stelling, nadat deze door de daarin opgestelde batterij na een hevig artillerieduel is verlaten. De boomen, die als dekking dienden, zijn voor 't grootste gedeelte weggeschoten, terwijl de grond door 't granaatvuur is doorploegd. *(V.F.B.)*

TOEN HIJ WEG WAS

Schets door CISSY MARXVELDT

„Mammy, wanneer speel je nu weer met me?" — „Straks hoor kindje. Mammy moet nu rusten. Mammy is moe."

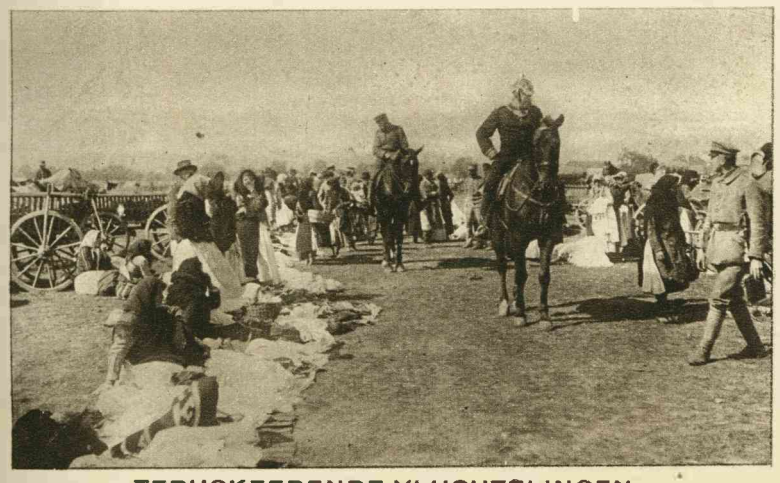
„Mammy is altijd moe," pruilde kleine, blonde Loesje. Ja Mammy was altijd moe, nadat Paps weggegaan was. Voor dien tijd kon ze nog zoo echt prettig met Loesje spelen, en leuke spelletjes verzinnen, en wanneer Paps dan eens meedeed, dan was het pas ècht dol. Paps was zoo groot en sterk, die tilde Loesje zóo maar hoog boven zijn hoofd, en droeg haar dan door de lange gang, alsof ze een klein Baby-kindje was. En tòch was Loesje toen al vijf jaar. Maar nu Paps weg was, al zoo hèel lang, nu was Mammy niets vroolijk meer.

Loesje's levendige blauwe kijkers zagen veel, en de kleine, rose oortjes hoorden meer dan Mammy dacht. — Loesje wist nog hèel goed, hoe vervelend al die dagen geweest waren, voor Paps zoo ver wegging, heelemaal naar Indië, zei Mam. Toen lachte Mam al nooit meer, en zei ook nooit meer iets liefs tegen Paps. En Paps keek altijd heel streng, en aan tafel durfde Loesje heelemaal nooit lachen. En toen ze zes jaar werd, waren al haar vriendinnetjes wel op visite geweest, maar Paps had geen een spelletje mee willen doen. Dat had Loesje erg naar gevonden. Maar toen ze 's avonds naar bed ging, had Paps haar op z'n knie getrokken, en haar heel lang en stil tegen zich aangedrukt en Loesje meende, dat Paps tranen in z'n oogen had. Maar dat kon ze zich ook wel verbeeld hebben.

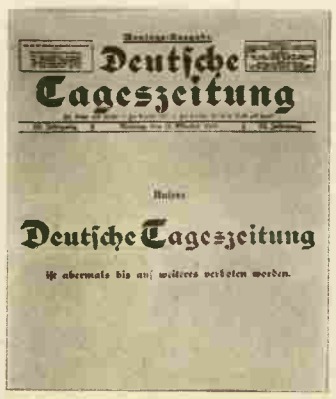
En toen was Paps weggegaan en Loesje had heèl lang gehuild, want Loesje hield veel van Paps, eigenlijk nog meer dan van Mammy, maar dat durfde ze alleen maar zacht tegen Hans, den negerpop, te zeggen, en tegen niemand anders. O, nu sliep Mammy zeker, Mammy lag zoo stil met de oogen dicht. En dus bleef Loesje in haar hoekje met haar poppenkinderen doorbabbelen, maar het meest vertelde ze toch aan Hans. Loesje had Hans immers van Paps gekregen. Hans verlangde ook naar Paps,

HET ROODE KRUIS INTERNATIONAAL.
Een internationaal Duitsch en Fransch officier van gezondheid aan het bed van een Engelschen gewonde in Berlijn. *(V.F.B.)*

TERUGKEERENDE VLUCHTELINGEN.
Russische vluchtelingen, die naar hun haardsteden terugkeeren, gebruiken het middagmaal langs den weg.

DE „DEUTSCHE TAGESZEITUNG" GESCHORST.
De censuur in Duitschland heeft het verschijnen van de „Deutsche Tageszeitung" voor onbepaalden tijd verboden. Als gevolg daarvan verscheen de courant op zekeren dag, zooals zij hierboven is afgebeeld. *(V.F.B.)*

TERUGKEERENDE VLUCHTELINGEN.
De stroom van Russische vluchtelingen, die naar hun woonplaatsen terugkeeren, houdt steeds aan. Hoevelen zullen hun huis niet als ruïne terugzien?